

Almindelighed paastaas fra ærede Venners Side. Der paastaas i Almindelighed, at Forsætningen af 1866 er en Forsætning, som umuliggjør al Overenskomst, og som Iet ingen Løsning giver, hvor der ikke er Andet end Uføre i det Uendelige, naar det kommer til Konflikt, saa det altsaa er nødvendigt, at Regjeringen har en overordnet Myndighed. Dette er ikke rigtigt. Det vil fremgaa, hvis De ville lægge en lille Smule Mærke til det Styrelsesforhold, som Forsætningen af 1866 etablerede i Rigsdagen. I Følge den vælger Kongen jo 12, Kjøbenhavn 7 og Bornholm og Færøerne hver 1 Medlem til Landstinget. Men naar vi dele alle disse Repræsentanter og Skjelne mellem dem, der skyldes deres Tilværelse den almindelige Valgret, og dem, der tilhøre de Høistbestattede, er det ganske utvivlsomt, at den almindelige Valgret kommer tilkort. Den almindelige Valgret er bleven stærkt forurettet ved Landstingets Sammensætning i 1866; det skal jeg indrømme er det første umiddelbare Indtryk. Kjøbenhavn vælger nemlig 7, og de vælges dels af de Høistbestattede, dels af Valgmænd, der vælges gennem den almindelige Valgret. Men af denne Valgmaade er det klart, at de Høistbestattede have Overtaget. Det øvrige Land vælger 45; deraf vælges de 2 Sjettedele af den almindelige Valgret paa Landet, $\frac{1}{2}$ Sjettedel af den almindelige Valgret i Kjøbstæderne, $\frac{1}{2}$ Sjettedel af de Høistbestattede i Kjøbstæderne og 3 Sjettedele af de Høistbestattede paa Landet. Det bliver disse 45, det kommer an paa, idet jeg regner Kjøbenhavn fra; thi der vil i Almindelighed under rolige Forhold de Høistbestattede have temmelig Iet Spil; men da lige saa Mange ere valgte i Følge den almindelige Valgret, kunne dets Repræsentanter stilles op som neutrale. Af de 45, som det kommer an paa, er det altsaa de $2\frac{1}{2}$ Sjettedele, der tilfalde den almindelige Valgret, medens de $3\frac{1}{2}$ Sjettedele tilhøre de Høistbestattede, eller af de 45 bliver der, Bornholm og Færøerne fraregnede, $17\frac{1}{12}$ for den almindelige Valgret og $25\frac{1}{12}$ for de Høistbestattede; Forholdet bliver altsaa 18 til 25. (Bornholm og Færøerne ikke medregnede.) Derved er der altsaa givet de Høistbestattede en umaadelig Fordel, et Overtag, der er saa stort, at der kan tænkes Situationer, hvor end ikke de Kongevalgte ved at kaste deres Lod i Bægtstaalet til Fordel for den almindelige Valgret kunne tilvejebringe Balance. Naar nemlig det Tilfælde skulde indtræde, at den almindelige Valgrets Kandidater stode paa den ene Side mod Landets Høistbestattede paa den anden Side, og Kjøbenhavn sluttede sig til de Høistbestattede, saa vilde end ikke de 12 konge-

valgte Medlemmer kunne skaffe Flertal i Landstinget, naar de gif med den almindelige Valgrets Repræsentanter. Styrelsesforholdet vilde da (Bornholm og Færøerne ikke medregnede) blive 30 til 34, det vil sige, at de Høistbestattede vilde have et Flertal af 4, selv naar de Kongevalgte sluttede sig til den almindelige Valgrets Repræsentanter. Dette Tilfælde er ikke grebet ud af Luften, men er et Tilfælde, der har en Historie. I 1875, da den nuværende Regjering traadte til, var Forholdet netop det, at en saadan Situation vilde være fremkommen i Landstinget, dersom man havde foretaget en Styrelsesforandring. Smidlertid, allerede i det Dieblis, Kjøbenhavn bliver delt, begynder Regjeringen gennem sine 12 Repræsentanter at gjøre Udslaget, og jo mere den demokratiske Bevægelse kommer til at strække sig op til de lavere Høistbestattede i Kjøbstæderne og paa Landet, desto nærmere kommer det Tidspunkt ogjaa, da det Tilfælde kan indtræde, hvor den almindelige Valgret ogsaa efter Forsætningen af 1866 kan magte Landstinget. Det er det, man fra den Side altid har glemt; thi ganske vist er den almindelige Valgret i meget høi Grad skubbet tilbage ved Forsætningsforandringen i 1866, det er gjort den overordentlig vanskeligt at gjøre sig gjældende, men det Tilfælde er ikke udelukket, at den almindelige Valgret dog til syvende og sidst kan magte Landstinget. Det er jo en fuldstændig Misforstaaelse at tro, at i Tilfælde af en stor Strid her i Landet vil den almindelige Valgrets Indflydelse høre op med den Censur, den Grændse, der stiller de Høistbestattede, fra de almindelige Vælgere. Den Censur, der er sat, er jo overordentlig lav, man ser jo, at paa Landet er der allerede nu mange høistbestattede Vælgere, der høre til Oppositionen, der er mange Steder, hvor Bønder høre til de Høistbestattede. I Kjøbstæderne er Grændsen jo sat til en Statteindtægt af 1000 Daler, 2000 Kr., det er da ikke saa forfrækkelig Meget. Man vil dog ikke paastaa, at de, der have en Indtægt af 2000 Kr. om Aaret, høre til de egentlige Luculler her i Landet. De repræsentere i Virkeligheden en Vælgerklasse, der indbefatter en overordentlig stor Mængde Menneſter, som maa siges i Følge deres naturlige Tilbøielighed, Livsstilling, Retning og Interesser at høre til Demokratiet, og det Samme gjælder Kjøbenhavn, I kjøndt Grændsen der er sat til 4000 Kr., men den skal da ikke gjøre Nogen til Reaktionsær; hvis det var Tilfældet, saa havde vi mange flere af dem, end vi have. Og saa maa man jo huske paa en anden Ting, nemlig at denne Grændse bliver i Virkeligheden aldrig